

माधवोमधुवंशजः सात्यकिः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ पावकिः स्कंदः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां सप्तत्यधिकशतत
यथा त्विह ब्रजत्येष परलोकाय माधवः ॥ तथा कुरु महाराज सुनीत्या सुप्रयुक्तया ॥ ६० ॥ कर्णस्य मतमास्थाय पुत्रस्ते प्राह सौबलं ॥ यथेन्द्रः समरे राजा हविष्णुं
यशस्विनं ॥ ६१ ॥ वतः सहस्रैर्दशभिर्गजानामनिवर्तिनां ॥ रथैश्च दशसाहस्रैस्तूर्णया हि धनं जयं ॥ ६२ ॥ दुःशासनो दुर्विषहः सुबाहुर्दुःप्रधर्षणः ॥ एते त्वाम
नयास्यंति पत्तिभिर्बहुभिर्वृताः ॥ ६३ ॥ जहि कृष्णो महाबाहो धर्मराजं च मातुल ॥ नकुलं सहदेवं च भीमसेनं तथैव च ॥ ६४ ॥ देवानामिव देवैर्द्रजया शाल्वयि
मे स्थिता ॥ जहि मातुलकौतियानसुरानिव पावकिः ॥ ६५ ॥ एवमुक्तो ययौ पार्थान् पुत्रेण तव सौबलः ॥ महत्या सेनया सार्धं सहपुत्रैश्च ते विभो ॥ ६६ ॥ प्रियार्थं
तव पुत्राणां दिधक्षुः पांडुनंदनान् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं तावकानां परैः सह ॥ ६७ ॥ प्रयाते सौबले राजन्यां डवानामनीकिनीं ॥ बलेन महता युक्तः सूतपुत्रस्तु सात्व
तं ॥ ६८ ॥ अभ्यया त्वरितो युद्धे किरनशरशतान्बहून् ॥ तथैव पार्थिवाः सर्वे सात्यकिं पर्यवारयन् ॥ ६९ ॥ भारद्वाजस्ततो गत्वा धृष्टद्युम्नरथं प्रति ॥ महद्युद्धं तदासी
त्तु द्रोणस्य निशि भारत ॥ धृष्टद्युम्नेन वीरेण पंचालैश्च सहाहुतं ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे संकुलयुद्धे सप्तत्यधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ७१ ॥ संजय उवाच ततस्ते प्राद्रवन्सर्वे त्वरिता युद्धदुर्मदाः ॥ अमृत्यमाणाः संख्यायुयुधानरथं प्रति
॥ १ ॥ ते रथैः कल्पितैराजन्हेमरूप्यविभूषितैः ॥ सादिभिश्च गजैश्चैव परिवव्रुः समंततः ॥ २ ॥ अथैनं कोष्ठकीकृत्य सर्वतस्ते महारथाः ॥ सिंहनादांस्ततश्चक्रुस्तर्ज
यंति स्म सात्यकिं ॥ ३ ॥ तेभ्य वर्षच्छरैस्तीक्ष्णैः सात्यकिं सत्यविक्रमं ॥ त्वरमाणामहावीरामाधवस्य वधैषिणः ॥ ४ ॥ तान्दृष्ट्वा पततस्तूर्णशैनेयः परवीरहा ॥
प्रत्यगृह्णान् महाबाहुः प्रमुंचन्विशिखान्बहून् ॥ ५ ॥ तत्र वीरो महेष्वासः सात्यकियुद्धदुर्मदः ॥ निचकर्त शिरां स्युग्रैः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ ६ ॥ हस्तिहस्तान्दयग्री
वाबाहून् पिचसायुधान् ॥ क्षुरप्रैश्छादयामास तावकानां समाधवः ॥ ७ ॥ पतितैश्चामरैश्चैव श्वेतच्छत्रैश्च भारत ॥ बभूव धरणी पूर्णानक्षत्रैर्घोरिव प्रभो ॥ ८ ॥
एतेषां युयुधानेन युध्यतां युधि भारत ॥ बभूव तु मुलः शब्दः प्रेतानां क्रंदा मिव ॥ ९ ॥ तेन शब्देन महता पूरिता भूदसुंधरा ॥ रात्रिः समभवच्चैव तीव्ररूपा भयाव
हा ॥ १० ॥ दीर्यमाणं बलं दृष्ट्वा युयुधानशराहतं ॥ श्रुत्वा च विपुलं नादं निशीथेलो महर्षणे ॥ ११ ॥

मोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ १० ॥ ११ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥